

Z budy krmia milión detí

Keď sa Magnus MacFarlane-Barrow (50) zo Škótska vydal spolu so súrodencami ako 15-ročný do Medžugoria, netušil, že táto skúsenosť radikálne ovplyvní celý jeho život. Keď sa o osem rokov neskôr rozpútal vojnový konflikt v bývalej Juhoslávii, Magnus s bratom ani chvíľu neváhali a zorganizovali zbierku pre ľudí vo vojnovnej oblasti.

MARTINA GROCHÁLOVÁ

Po ich návrate sa priam roztrhlo vrece s pomocou, ktorá k nim prichádzala. Hoci v tom čase pracoval Magnus na rybárskej farme, rozhodol sa dať v zamestnaní výpoveď a naplno sa venovať humanitárnej pomoci a založil malú neziskovú organizáciu. Po skončení krízy v bývalej Juhoslávii odpovedal na zúfale žiadosti z Rumunska, kde začali podporovať deti choré na aids.

V deväťdesiatych rokoch minulého storočia zúrila občianska vojna aj v západoafrickej Libérii a v jej dôsledku zomierali stovky detí na hlad a liečiteľné choroby. Magnus tam spolu s miestnymi obyvateľmi a misionármi, ale aj s podporou škótskych dobrodincov po prvotných neúspechoch založil učilište pre mladých ľudí.

Keď sa v Škótsku v roku 2002 dozvedeli o hladomore v Malawi, rozhodli sa pokračovať v humanitárnej pomoci práve tam. Mimoriadne im ležal na srdci osud detí, ktoré trpeli hladom a nechodili do školy. Po mnohých stretnutiach, ktoré Magnus za desať rokov v oblasti humanitárnej pomoci absolvoval, pochopil, že je to príprava na niečo iné.

Jedno jedlo denne

Myšlienka, ako s aktivitami pomoci ďalej, sa zrodila na večeri s priateľmi v Malawi a bola jednoduchá – dať chudobným deťom jedno jedlo denne na mieste, kde sa vzdeláva. Svoju ideu, ktorú chceli Magnus a jeho spolupracovníci prepojiť s úctou k Ježišovej Matke Márii, nazvali

Na začiatku bola púť mladých do Medžugoria a túžba odpovedať na Božiu výzvu vlastným životom. Zrodilo sa z nej dielo, ktoré dáva šancu na lepší život vyše miliónu detí v pätnástich krajinách sveta.

Mary's Meals – Máriine pokrmy. Jedlo a vzdelanie sú dva základné predpoklady na lepšiu budúcnosť. V rozvinutom svete dostáva jedlo v škole 368 miliónov detí bez ohľadu na to, či ho platia rodičia alebo štát. V rozvojových krajinách 57 miliónov do školy nechodí vôbec a 66 miliónov síce do školy chodí, ale pre hlad sa deti nemôžu sústrediť na vyučovanie. „Od samotného začiatku sme boli presvedčení, že Mary's Meals môžu fungovať iba vtedy, keď si ich privlastní miestna komunita,“ hovorí Magnus MacFarlane-Barrow v knihe *Búda, ktorá krmí milión detí* (Karmelitánské nakladateľství, Praha 2017). Znamenalo to, že miestni obyvatelia musia projektu veriť a osvojiť si ho, musia sa doň zapojiť dobrovoľníci, ktorí sa zaviazajú, že budú jedlo pre deti variť. Ďalšou podmienkou bolo, aby jedlo, ak je to možné, pochádzalo z miestnej produkcie, a nie z dovozu. Deti v Malawi si napríklad mimoriadne obľúbili kašu *Likuni phala*, ktorú zostavili reholné sestry z kukurice, zo sóje, z cukru a obohatili ju vitamínmi i minerálmi.

Prvé Mary's Meals začali variť a podávať v roku 2003 v malawskom meste Chilomoni, ale aj v odľahlých vidieckych dedinách v oblasti Chipini. Výsledky projektu sa začali ukazovať už o niekoľko mesiacov. O zavedenie

projektu prejavili záujem ďalšie školy, a zároveň sa začal zvyšovať počet detí v školách.

Myšlienka sa ujala natoľko, že dnes projekt funguje v pätnástich krajinách v Afrike, Ázii, Latinskej Amerike, kde jedno jedlo denne dostáva 1 230 171 detí a organizácia Mary's Meals pôsobí nielen v Škótsku, ale aj v dvanástich európskych a amerických krajinách. Mary's Meals poskytla doteraz vyše miliardu pokrmov. Na stravu jedného dieťaťa na celý rok je pritom potrebných 15,60 eura.

Sídlo organizácie je dodnes v starej búde v záhrade domu Magnusových rodičov. „Byť pod touto strechou mi pomáha nezabudnúť na to, prečo a ako som s touto prácou začal. A okrem toho poznám ľudí, ktorí sú chudobní a ktorí by boli nesmierne vďační, keby mohli so svojou rodinou žiť aspoň v takom veľkom a bezpečnom dome,“ hovorí Magnus.

Božie náhody

V životnom príbehu Magnusa MacFarlane-Barrowa rezonujú mnohé „náhody“, vďaka ktorým sa stretol s ľuďmi, ktorí sa do tohto projektu zapojili, mnohí práve prostredníctvom Medžugoria. Jednou z nich je Milona von Habsburg, ktorá podporila vznik tejto iniciatívy v Českej

republike. Zaujímavú skúsenosť mali iniciátori Mary's Meals v Abú Zabí, odkiaľ k nim prichádzali obrovské finančné príspevky. Keď tam Magnus raz prišiel na návštevu, na svätej omši sa na jeho obrovské prekvapenie zišlo vyše tisícpäťsto ľudí. Ukázalo sa, že financie na podporu Mary's Meals nepochádzajú od zámožného dobrodince, ale zo zbierok medzi chudobnými robotníkmi, ktoré iniciovali najmä deti. Deti a mladí boli aktívnymi podporovateľmi aj v iných krajinách sveta. Napríklad dvanásťročná Allison Ockenfelsová z malej farmárskej osady v americkej Lowe vyzbierala 12-tisíc dolárov, aby zabezpečila podporu pre jednu školu v Malawi. Deväťročná Škótkka Martha Payneová zas založila blog, v ktorom hodnotila jedlo v školskej jedálni podobným spôsobom, ako sa to robí v recenziách reštaurácií. Jej blog sa stal natoľko známy, že na podporu Mary's Meals za krátky čas vyzbierala vyše 130-tisíc libier.

Na podporu projektu sa Magnusovi podarilo získať aj viacerých špičkových odborníkov, ktorí mu ako dobrovoľníci pomohli s vedením organizácie. Jeho najväčšou oporou je však jeho rodina, predovšetkým manželka Julia, s ktorou má sedem detí.

SNÍMKA: THOMAS BLACK/
WIKIMEDIA COMMONS

Kniha príťažlivo opisuje príbeh Magnusa MacFarlane-Barrowa a vznik organizácie Mary's Meals